

Звіт за результатами дослідження адаптації до нових навчальних умов серед здобувачів освіти 1-их класів

Школа висуває першокласнику великі вимоги. Дитина включається в систематичну навчальну працю, у неї з'являються нові обов'язки. За даними проведених діагностичних досліджень та спостережень під час уроків, роботи у колективі, поведінки можемо зробити наступні висновки. Високий рівень соціально-психологічної зрілості та адаптації до нових навчальних умов мають 75% учнів, середній рівень - 25%, низького рівня – не зафіксовано.

Проаналізуємо деякі труднощі, які є найбільш типовими у навчанні молодших школярів.

1. Неуважність та розсіяність (можливою психологічною причиною можуть бути низький рівень довільності психічних процесів; низький рівень концентрації та стійкості уваги; домінуюча мотивація навчання – ігрова).

2. Непосидючість (психологічною причиною можуть бути несформованість прийомів самоконтролю, вміння діяти за правилами, планувати свої дії).

3. Слабкий розвиток дрібної моторики м'язів руки (причиною можуть бути недостатність розвитку навичок вирізання, зафарбовування, складання дрібних деталей тощо).

Нагадаємо, що основною задачею навчання у молодшій школі є продовження формування у дітей потреби в розумовій роботі, інтелектуальній і творчій активності, вміння працювати в колективі, правильно будувати свої стосунки з учителями та однолітками. Це спільна задача усіх учасників освітнього процесу.

Надамо також батькам декілька корисних рекомендацій для підтримки позитивної адаптації протягом першого року навчання:

- продовжуйте розвивати в дитині відповідальність, зацікавленість, захопленість, а також вміння слухати, бачити, відчувати;

- формуйте вміння доводити почату справу до кінця, переборювати труднощі, переживати задоволення від зробленого, не засмучуватися невдачею;

- привчайте дитину думати не тільки про своє задоволення, а й про зручність інших – це найважливіша ознака вихованості та основа майбутньої соціальної відповідальності;

- заохочуйте ініціативу дитини, не сваріть за помилки, аналізуйте разом з дитиною усі помилки і не кепкуйте із невдалих спроб виконання завдань;

- шукайте сильні сторони своєї дитини. Щоб школяр не звикав нарікати на той чи інший наявний у нього недолік, а вчився розвивати й удосконалювати сильну сторону своєї особистості. Повторюйте дитині, що вона розумна і здібна!

Ганна Андрющенко,

практичний психолог